

Менъ сърдце любяще сега не чака,
И на прозореца ми свѣщъ не свѣти...

XIX.

ЦАРЕВЪ ВРЪХЪ.

Деветъ вѣка връщашъ ме назади
Кат' те гледамъ, върхо голи, травни;
Махвату се епохи и прѣгради
Между менъ и старинитѣ давни.

Виждамъ поколения корави,
Чеда вѣчни на полята бойни,
Образитѣ родни, величави
На царе — боговѣнчани войни;

Виждамъ вѣка на дълбока вѣра;
Виждамъ Рила въ гори непроходни,
И тамъ, прѣдъ пещѣря тъмна, стара
На молитва Постникътъ Господни;

И възъ тебе, връхъ благословени,
Въ ясното пространство на ефира,
Царственъ Старець падналь на колене
Къмъ пещѣрята рждѣ простира...

XX.

ДОЛИНАТА.

Долино райска, тихи вжтъ щастливи!
Отъ много вѣкове сж твои гости
Тълпи поклонници благочестиви,
Смирени постници, и брата прости;